

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Mosi adscribitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

DE LIBRO JOB.

I. Disputatur de Auctore libri Job. *Varie opiniones proponuntur.* II. Mose adscribitur. III. Probatur argumentis. IV. Vera est historia Jobi, sed poetice digesta. V. Probatur libri Job *veritas & antiquitas.* VI. Disputatur de clausula, quae habetur ad calcem libri Job in editionibus Septuaginta Interpretum. VII. Disputatur de aetate Jobi. VIII. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. IX. Secundum argumentum. X. Tertium argumentum. XI. Quartum argumentum. XII. Quintum argumentum. XIII. Sextum argumentum. XIV. Septimum argumentum. XV. Octavum argumentum. XVI. Nonum argumentum. XVII. Decimum argumentum.

I. **Q**UI de libro Jobi differuerunt Codicum sacrorum Interpretes, cum de Operis Auctore moverunt quaestionem, in varias ac multiplices diversi sententias abiere. Quidam adscripserunt Jobo ipsi, aut Jobi amicis, his permoti Jobi verbis: *Quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei? quis mihi det ut exarentur in libro, stylo ferreo, & plumbi lamina, vel cetera sculpantur in silice?* & istis quoque: *Quis mihi tribuat auditorem, ut desiderium meum audiat Omnipotens, & librum scribat ipse qui iudicat: ut in humero meo portem illum, & circumdum illum quasi coronam mihi?* Hanc sententiam defendunt Origenes, Gregorius magnus, & Suidas. Sunt qui à Jobo, ipsiusve amicis Syriace scriptum, à Mose redditum Ebraice, & aliquot additamentis auctum opinentur; quorum familiam ducit Auctor prioris Commentarii in Jobum, qui Origeni tribuitur; illa adductus clausula quae in Graeca editione finem imponit Libro, & è Syrorum lingua conversum eum fuisse docet. Mosem plerique, non Interpretem, sed Libri auctorem agnoscunt; Gregorius Nazianzenus Salomonem, uti quidem de eo scribit Polychronius, & alii bene multi. Quam sententiam Lutherus demum amplexus est. At Origenes Mosem negat plus quam quinque libros reliquisse. Alicui è Prophetis librum Jobi tribuunt quidam. Idumaei Prophetae factum esse suspicatur Philippus Codureus, sed multo magis inclinatur ut ab Isaia profectum dicat: cujus sententiae causas habet, partim acutas quidem, at futes tamen & leves, partim vanas penitus & inanes. Nonnulli etiam alicui ex Ebraeis Babylone captivis assignant. Grotius Ezechiele quidem vetustiore Libri scriptorem arbitrat, quicumque tandem fuerit, quod Jobi mentio apud Ezechielem extet, at Davide & Salomone recentiore, quod ex horum descriptionibus pleraque illuc translata agnosci possint, videri autem habuisse propositum posteros Esau à Babyloniis transportatos hoc exemplo ad verum Dei cultum retinendum, & adversa constanter ferenda excitare. Fridericus Spanhemius, qui Jobi historiam accurate nuper & erudite prosecutus est, à Jobo quidem, aut Jobi amicis res in adversaria primum fuisse lingua patria relatas existimat, Arabica nimirum, seu Syriaca veteri, & ex iis demum circa Davidis aut Salomonis tempora ab homine Ebraeo constatam eam quam habemus historiam. Quosdam etiam refert R. Levi ben Gerson postrema undecim Libri hujus capita in *voluntas* suspicionem vocasse, propter notulam ad tricesimi primi capitis calcem adtextam, qua illic desuisse sermones Jobi significatur. Quasi omnium sermonum Jobi, non colloqui solum cum tribus amicis, Baldado, Sophare, & Eliphazo finis hac clausula designetur.

II. In hac opinionum varietate, quam peperit vetustas Libri, ac rei obscuritas, *Mose adscribitur* cum vix quicquam nobis pro certo definire liceat, suspensiones nostras ac conjecturas *biur.* in medium afferemus. Librum scripsisse Mosem ad solatium Israeliticae gentis, cum Aegyptiorum tyrannide premeretur, mihi sane videtur perquam probabile. Ea est Thalmudistarum sententia in Baba batra; ea R. Davidis Kimchi, & Rabbinorum complurium. Eandem amplexus est Auctor posterioris Commentarii in Jobum, qui Origenis sibi nomen praescripsit; eandem Methodius apud Photium, Polychronius, & Julianus Halicarnasseus apud Nicetam in Catena in Jobum, eandem denique Recentiores bene multi. Id ipsum sensisse Hieronymum discas ex ejus Epistola ad Paulinum, in qua Libros sacros recensens, Pentateucho Jobi librum subjicit, posthabito etiam libro Josuae; quo ejusdem esse utrumque & Auctoris & aetatis significet.

Disputatur de Auctore libri Job. Varie opiniones proponuntur.
Job. 19. 23.
Job. 31. 35. 36.

Orig. libr. 6.
cont. Celf.
Greg. magn.
in Job. libr. 2.
cap. 1.
Suid. in *id.*

Polychr. Cat.
in Job Procem.
Orig. Tom. 5.
in Job. Philoc.
cap. 5.
Codure. Praef.
in Job.
Grot. Praef.
Comm. in Job.

Ezech. 14. 14.

Spanh. Hist.
Job. cap. 23.

Thalm. in Bab.
batr. cap. 1.
Phot. Cod. 235.